

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Plenárisülés-dokumentum

A6-0032/2009

28.1.2009

JELENTÉS

az európai biztonsági stratégiáról és az EBVP-ről
(2008/2202(INI))

Külügyi Bizottság

Előadó: Karl von Wogau

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
KISEBBSÉGI VÉLEMÉNY	13
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	14

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az európai biztonsági stratégiáról és az EBVP-ről (2008/2202(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés V. címére,
- tekintettel a Lisszaboni Szerződésre,
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én „Egy biztonságos Európa egy jobb világban” címmel elfogadott európai biztonsági stratégiára,
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott, a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló EU-stratégiára,
- tekintettel a 2008. december 11–12-i Európai Tanács elnökségi következtetéseire és a főtitkárnak/főképviseelőnek az európai biztonsági stratégia végrehajtásáról szóló jelentésére¹,
- tekintettel az Európai Tanács 2008. december 12-én elfogadott, az európai biztonsági és védelmi politikával (EBVP) kapcsolatos következtetéseire,
- tekintettel a főképviseelő és az Európai Bizottság által az Európai Tanácshoz intézett „Éghajlatváltozás és nemzetközi biztonság” című dokumentumra,
- tekintettel a Szomália partjainál folytatott kalóztámadásoktól és fegyveres rablásoktól való elrettentéshez, azok megelőzéséhez és visszaszorításához való hozzájárulás céljából folytatott európai uniós katonai műveletről szóló, 2008. november 10-i 2008/851/KKBP tanácsi együttes fellépésre²,
- tekintettel az európai biztonsági stratégiáról szóló, 2005. április 14-i állásfoglalására³,
- tekintettel az európai biztonsági stratégiának az EBVP összefüggésében történő végrehajtásáról szóló, 2006. november 16-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel az európai biztonsági stratégia és az európai biztonsági és védelmi politika (EBVP) végrehajtásáról szóló, 2008. június 5-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel a világúrról és a biztonságról szóló, 2008. július 10-i állásfoglalására⁶,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,

---

¹ S407/08.

² HL L 301., 2008.12.13., 33. o.

³ HL C 33 E, 2006.2.9., 580. o.

⁴ HL C 314 E, 2006.12.21., 334. o.

⁵ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0255.

⁶ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0365.

– tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A6-0032/2009),

Általános megfontolások

1. rámutat, hogy az Európai Uniónak határozott és hatékony kül-, biztonsági és védelmi politikán keresztül ki kell alakítania stratégiai autonómiáját ahhoz, hogy előmozdíthassa a békét és a nemzetközi biztonságot, megvédje érdekeit a világban, védje polgárai biztonságát, hozzájáruljon a tényleges multilateralizmushoz, előmozdítsa az emberi jogokat és a demokratikus értékeket szerte a világban, valamint megvédje a világbékét;
2. elismeri, hogy az EU-nak a nemzetközi szervezetekben, elsősorban az Egyesült Nemzetek Szervezetének keretében folytatott multilaterális együttműködés révén, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányával, a Helsinkai Záróokmány elveivel és a Párizsi Charta célkitűzéseivel összhangban a többi kulcsszereplővel kialakított partnerségeken keresztül kell e célkitűzések elérésére törekednie;
3. ismételten kijelenti, hogy szükség van az ENSZ reformjára annak érdekében, hogy az képes legyen teljes körűen eleget tenni feladatainak és hatékonyan fellépni a globális kihívások megoldásában és az alapvető fenyegetésekre adandó válaszok keresésében;
4. úgy véli, hogy számos új fenyegetés nem csupán katonai jellegű, és nem is kezelhető kizárólag katonai eszközökkel;
5. megállapítja, hogy e politika szükségszerűen magában foglalja mind a polgári, mind a katonai eszközök és képességek használatát, és megköveteli az összes szereplő szoros és zökkenőmentes együttműködését;
6. hangsúlyozza, hogy az erőfeszítések és képességek uniós szintű összevonása döntő jelentőséggel bír azon együttes hatások áthidalásában, amelyek a védelmi felszerelések növekvő költségeiből és a védelmi kiadások jelenlegi korlátaiból adódnak;
7. megállapítja, hogy az európai közös védelmi politika egy integrált európai katonai erőt igényel, amelyet ebből következően közös fegyverrendszerrel kell felszerelni annak érdekében, hogy biztosított legyen az egységesség és az interoperabilitás;
8. hangsúlyozza, hogy az átláthatóság és a költséghatékonyság, a parlamenti elszámoltathatóság, valamint a nemzetközi emberi jogok és a humanitárius jog tiszteletben tartása elengedhetetlen annak biztosítása érdekében, hogy a közvélemény támogassa az európai védelmi politikát; ebben az összefüggésben hangsúlyozza különösen annak a fontosságát, hogy az Európai Parlament és a tagállamok parlamentjeinek szoros együttműködésével hatékony parlamenti ellenőrzés alá vonják az európai biztonsági és védelmi politikát;
9. megállapítja, hogy az aktualizált európai biztonsági stratégiának és a NATO jövőbeli stratégiai koncepciójának összhangban kell lenniük egymással, és ennek tükröződnie kell abban a nyilatkozatban is, amelyet a NATO a strasbourgi/kehli csúcstalálkozón fogad majd el 2009 áprilisában;
10. hangsúlyozza, hogy kulcsfontosságú az európai biztonsági stratégia teljes körű és

megfelelő idejű végrehajtása;

11. üdvözli az európai biztonsági stratégia végrehajtásáról szóló tanácsi jelentést; megállapítja azonban, hogy – mivel az európai biztonsági stratégia céljai jórészt nem valósultak meg 2003-ban – a Lisszaboni Szerződéssel megerősített Európai Uniónak döntőbb szerepet kell játszania abban, hogy előmozdítsa a globális kormányzás intézményeinek legitimitását, átláthatóságát és hatékonyságát;
12. üdvözli az EBVP által a Szomália partjainál folytatott kalóztámadások ellen kezdeményezett ATALANTA műveletet; emlékezteti azonban a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a régióban a kalózkodás problémájának okai mélyebben gyökereznek, például a kudarcot vallott államban uralkodó szegénységben, és mélyrehatóbb európai fellépésre van szükség e problémák megoldása érdekében;
13. határozottan megismétli felhívását, hogy az európai biztonsági stratégián és az európai biztonsági és védelmi politikán keresztül minden garanciát meg kell adni annak biztosítása érdekében, hogy eredményesen végrehajtsák az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1325. és 1820. sz. határozatát, amelyeket támogatják a nők egyenlő részvételét a békével és biztonsággal kapcsolatos valamennyi ügyben és döntésben, valamint emberiség elleni háborús bűnnek minősítik a konfliktushelyzetekben a nők ellen módszeresen elkövetett szexuális erőszakot; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EBVP keretében túlságosan lassú az előrelépés a nemek közötti egyenlőség terén;

Európai biztonsági érdekek

14. rámutat, hogy a tagállamokban még mindig túl gyakran a nemzeti biztonsági érdekek kereteiben gondolkodnak, és ennél fogva elhanyagolják a közös európai érdekek védelme iránti közös felelősségvállalást; úgy véli, hogy ez a megközelítés kontraproduktív, és sürgeti a tagállamokat, hogy szélesítsék ki gondolkodásmódjukat annak érdekében, hogy hatékonyabb európai biztonsági megállapodások bevezetésével az EU-t fontosabb szereplővé tegyék a nemzetközi szintén;
15. ezért szükségesnek véli az Unió közös biztonsági érdekeinek meghatározását; hangsúlyozza, hogy az Európai Unió csak közös érdekeiről alkotott világos elképzeléssel képes egységesebbé és hatékonyabbá formálni közös politikáját;
16. véleménye szerint az Unió biztonsági érdekei – a 2003. évi európai biztonsági stratégiában azonosított kihívásokon túlmenően – polgárainak és érdekeinek a határain belül és kívül történő védelmét, szomszédságának biztonságát, külső határainak és kritikus fontosságú infrastruktúráinak védelmét, számítógépes biztonságának javítását, energiaellátásának és tengeri útvonalainak biztonságát, valamint világűrbe telepített eszközeinek védelmét, valamint az éghajlatváltozás következményeivel szembeni védelmet foglalják magukban;

Európai biztonsági törekvések

17. megállapítja, hogy az EU elismeri a nemzetközi jogra támaszkodó, tényleges

multilateralizmuson alapuló nemzetközi rendet, valamint azt, hogy ez kifejezi az európaiak azon meggyőződését, amely szerint egyetlen nemzet sem szállhat egyedül szembe az új fenyegetésekkel;

18. úgy véli, hogy az Európai Uniónak egyértelműbben meg kell határoznia a világban betöltött szerepével kapcsolatos törekvéseit; véleménye szerint az Európai Uniónak nem arra kell törekednie, hogy az Egyesült Államokhoz hasonló szuperhatalommá váljon, ehelyett inkább garantálnia kellene saját és szomszédsága biztonságát;
19. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió a biztonsági és védelmi politika keretében elsősorban a válságmegelőzést helyezi előtérbe; rámutat, hogy a biztonság és a jogállamiság a fejlődés és a hosszú távú stabilitás elengedhetetlen feltételei;

Európa biztonsági stratégiájának kidolgozása

20. megállapítja, hogy a 2003-as európai biztonsági stratégia kiemeli az Európai Uniót érintő fő fenyegetéseket (a terrorizmus, a tömegpusztító fegyverek elterjedése, a regionális konfliktusok, az államok összeomlása és a szervezett bűnözés), továbbá megnevezi a részstratégiák alapjául szolgáló stratégiai célkitűzéseket;
21. gratulál az EU francia elnökségének az EBVP-vel kapcsolatos kezdeményezéseihez; tudomásul veszi a főképviselőnek az európai biztonsági stratégia végrehajtásáról szóló jelentését, amelyet 2008. december 11-én hagyott jóvá az Európai Tanács, és üdvözlí, hogy a Parlament európai biztonsági stratégiáról és EBVP-ről szóló korábbi jelentéseinek számos javaslatát átvették, különösen a következőket:
  - számítógépes biztonság;
  - energiabiztonság, ideértve Európa ellátását is;
  - rendezetlen regionális viták az EU szomszédságában;
  - az afrikai kontinenssel kapcsolatos kihívások;
  - az éghajlatváltozás következményei;
  - versengés a természeti erőforrásokért;
  - a polgári és katonai képességek erősítésére irányuló projektek;
  - a világú fontossága közös biztonságunk szempontjából;
  - tengerbiztonság;
22. üdvözlí a Tanács kötelezettségvállalását azon gondolat mellett, hogy az elkövetkező években Európának kitűzött céljai keretében ténylegesen képesnek kell lennie arra, hogy – a 2010-re előírt általános célkitűzés és a 2010-re előírt polgári általános célkitűzés keretében előirányzott műveletek körében – többek között 60 napon belül 60 000 embert vessen be egy nagyobb művelet céljából, amely egyidejűleg a következők tervezésére és lebonyolítására irányul:
  - két fontos, legalább két év időtartamú stabilizációs és újjáépítési művelet, megfelelő, legfeljebb polgári elemmel, legfeljebb 10 000 fős támogatással;
  - két, korlátozott időtartamú gyorsreagálású művelet, többek között az uniós harccsoportok alkalmazásával;
  - európai polgárok sürgősségi evakuálására irányuló (10 napnál rövidebb

- időtartamú) művelet, az egyes tagállamok saját állampolgáraival szembeni elsődleges szerepének figyelembe vételével, valamint a konzuli vezető állam elvének alkalmazásával;
- tengeri vagy légi megfigyelési/lefogási misszió;
  - egy legfeljebb 90 napos, polgári-katonai humanitárius segítségnyújtási művelet;
  - körülbelül egy tucat, akár több évig tartó EBVP polgári misszió a legkülönbözőbb formákban (többek között a rendőri, jogállamisági, polgári közigazgatási, polgári védelmi missziók, missziók a biztonsági rendszer reformja terén és megfigyelő missziók), többek között gyors reagálást igénylő helyzetekben, beleértve egy nagy missziót is (amely 3000 szakértőt is felölelhet);
23. helyteleníti azonban, hogy nem egyértelmű formában terjesztették elő az európai biztonsági stratégiával és az EBVP-vel kapcsolatos következtetéseket (négy dokumentum egy helyett); sajnálja, hogy a szöveg gyakran homályos és nem ismertet valós stratégiát; helyteleníti, hogy a Tanács nem tett eleget a Parlament azon kérésének, hogy készítsen fehér könyvet, és ezért valószínűtlen, hogy gyümölcsöző és széles körű nyilvános vitát kezdeményeznek;
24. sajnálja továbbá, hogy a Tanács nem mérlegelte a Parlament európai biztonsági stratégiáról és EBVP-ről szóló korábbi jelentéseiben megfogalmazott kéréseket, mindenekelőtt
- a közös európai biztonsági érdekek meghatározását;
  - az EBVP-missziók elindítására irányadó kritériumok meghatározását;
  - az új EU-NATO partnerségre vonatkozó javaslatokat;
  - a nemzeti „fenntartások” kérdésének kezelését;
25. javasolja, hogy az európai biztonsági stratégiát az Európai Unió minden egyes új jogalkotási ciklusának elején, ötévente vizsgálják felül;
26. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy 2003 óta nem történt jelentős előrelépés az EU védelmi együttműködésének erősítése terén; ismételten kéri tehát egy, az európai biztonságról és védelemről szóló fehér könyv kidolgozását, amely a széles körű nyilvános vita kezdeményezését és a biztonsági stratégia hatékony megvalósítását biztosító eszközként szolgálna;
27. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az európai biztonsági stratégia felülvizsgálata– az alapos előkészítés ellenére és a Lisszaboni Szerződés holtpontra kerülése miatt bekövetkező lendületvesztés eredményeképpen – nem vezetett új stratégiai irányvonalhoz, hanem pusztán egy olyan jelentéshez, amely a felmerülő mindennapi politikai aggályoknak ad hangot; megállapítja, hogy a fenyegetettség körét kibővítették többek között a számítógépes biztonságra és a kalózkodásra is, azonban a globális pénzügyi válságra még nem; üdvözli a felülvizsgálat innovatív szempontjait, például az éghajlatváltozásra, az energiabiztonságra (beleértve a nukleáris területen a nukleáris üzemanyagciklus többoldalú megközelítésének támogatására és a nukleáris hasadóanyagokról szóló multilaterális szerződésre), a nemzetközi fegyverkereskedelmi szerződésre, valamint a többi leszerelési szerződésre, köztük a kazettás bombákról szóló új oslói egyezményre helyezett hangsúlyt;

28. elfogadhatatlannak tarja, hogy csak korlátozott parlamenti vitára került sor az európai biztonsági stratégia felülvizsgálatáról szóló jelentés elfogadása előtt, nyilvános vita pedig egyáltalán nem volt;

Az Oroszországgal fennálló kapcsolatok

29. úgy ítéli meg, hogy az eddig elfojtott dél-oszétiai és abháziai konfliktusok erőszakos kiterjedése és az, hogy Oroszország ezt követően elismerte e két tartomány függetlenségét, aláhúzza azt, hogy sürgősen fel kell lépni az ilyen konfliktusok tartós politikai rendezése céljából szomszédságunkban; megismétli véleményét, hogy a kaukázusi konfliktusokra nem lehet katonai megoldást adni, és ismételten határozottan elítéli mindazokat, akik erőszakot alkalmaztak a konfliktusban; hangsúlyozza, hogy Európa Oroszországgal folytatott stratégiai partnerségének továbbfejlesztésében szerepet kell kapnia a biztonságról folytatott komoly párbeszédnek, ami mindkét félnek a közös értékek mellett kinyilatkoztatott elkötelezettségén, a nemzetközi jog és a területi integritás tiszteletben tartásán, valamint a Helsinki Záróokmány melletti elkötelezettségen és az abban foglalt kötelezettségeken alapul;
30. hangsúlyozza, hogy az EU–Oroszország kapcsolatok biztonsági dimenziója, valamint a KKBP és EBVP szerepe nem vizsgálható az átfogóbb európai biztonsági felépítménytől elkülönítve, amely magában foglalja a NATO-t, az EBESZ-t és a nemzetközi megállapodásokat, például a rakétaelhárító rendszerekről szóló szerződést és az európai hagyományos fegyveres erőkről szóló szerződést; úgy véli, hogy mind az Oroszországgal, mind az Egyesült Államokkal folytatott párbeszédben foglalkozni kell ezen átfogóbb biztonsági felépítmény fontos fejleményeivel, és felkéri a Tanácsot, hogy tanúsítson nyitott és konstruktív hozzáállást az EU, az Egyesült Államok, Oroszország és a nem EU-tag EBESZ-tagállamok közötti tárgyalásokat illetően a biztonsággal kapcsolatos transzatlanti konszenzus megújítása érdekében, amelynek alapját a Helsinki Záróokmány képezi;
31. üdvözli az Európai Unió összehangolt fellépését annak érdekében, hogy közvetítsen Oroszország és Grúzia között, válaszul a grúziai háború által támasztott kihívásra; rámutat, hogy az Európai Unió gyors reakciója és egysége – amely tűzszüneti megállapodás aláírásához vezetett – és az EBVP keretében az ellenőrző misszió gyors bevetése bizonyította válságkezelésre és közös fellépésre való képességét; méltatja az EU elnökségét a közös európai megközelítés fenntartásában játszott pozitív szerepéért;
32. üdvözli a Tanács 2008. december 2-i határozatát, amelynek értelmében az Európai Unió vezetése alatt független bizottság jön létre a grúziai konfliktus okainak vizsgálatára;
33. tudomásul veszi a balti államok által megfogalmazott aggodalmakat, valamint azt, hogy a NATO és tagállamai világosan megerősítették az Észak-Atlanti Szerződés 5. cikke értelmében fennálló kötelezettségeik további érvényességét;
34. üdvözli a NATO döntését, amely szerint újra a meglévő kommunikációs csatornákat fogja használni, illetve hogy újra kell éleszteni a NATO-Oroszország Tanácsot;
35. úgy véli, hogy mind az EU-nak, mind pedig a NATO-nak nyílt és reális párbeszédet kell folytatnia Oroszországgal többek között a regionális biztonságról, az energiaüggyről, a

rakétavédelemről, a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáról, a fegyveres erők korlátozásáról és az űrpolitikáról;

36. rámutat, hogy geopolitikai helyzete, katonai ereje és politikai súlya, energiavagyonra és gazdasági potenciálja miatt Oroszország stratégiai fontosságú Európa számára;

Európa képességeinek kiépítése

37. hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak eszközökre van szüksége politikai végrehajtásához, valamint hogy az európai stratégiai és védelmi politika megszilárdításához és a világban vállalt feladatai teljesítéséhez a diplomáciai kapacitások megerősítésén túl polgári és katonai képességekre van szüksége;
38. rámutat, hogy létezése óta az európai biztonsági és védelmi politika keretében 22 missziót hajtottak végre, amelyből 16 polgári jellegű volt; hangsúlyozza az európai biztonsági és védelmi politika polgári komponensének fontosságát; ebben az összefüggésben üdvözli az Európai Unió Tanácsa mellett működő polgári tervezési és végrehajtási szolgálat (CPCC) létrehozását; felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek nagyobb erőfeszítéseket annak érdekében, hogy képzett személyzetet bocsássanak a polgári EBVP-missziók rendelkezésére; hangsúlyozza ezzel összefüggésben a 2010-re előírt polgári általános célkitűzés fontosságát;
39. kiemeli azt is, hogy – mivel a legnagyobb hangsúlyt az EBVP katonai dimenziójára helyezték – a polgári képességek és a konfliktusmegelőzés terén az előrelépés eddig túlságosan lassú, és ezen a területen sürgősen új lendületre van szükség mind a Tanács, mind a Bizottság részéről;
40. úgy véli, hogy az Európai Uniónak továbbra is a polgári és katonai legfőbb célkitűzések alapján kell kiépítenie képességeit; arra kell törekednie, hogy 60 000 főből álló állandó katonai erő álljon az Európai Unió rendelkezésére; ismételten javasolja, hogy e haderők magja az Eurocorps legyen, szükség esetén további tengeri és légi egységekkel megerősítve; üdvözli a Németország és Franciaország közötti megállapodást a német-francia csapatok közös állomáshelyeken történő fenntartásáról; úgy véli továbbá, hogy az Európai Uniónak megfelelő számú rendőrségi tisztviselőt, bírót és ügyészt kell állandó jelleggel készenlétben tartania; ***megegyeztetően tartja, hogy az EU harccsoport-koncepciója és potenciális missziókra vonatkozó forgatókönyvei szemmel láthatóan nem eredményezik a harccsoportok külső műveletekben történő bevetését;***
41. hangsúlyozza, hogy az EU tagállamai évente összesen több, mint 200 milliárd eurót fordítanak védelmi kiadásokra, ami több, mint fele az Egyesült Államok védelmi kiadásainak; továbbra is mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy hiányzik a hatékonyság és a koordináció ezen összeg felhasználásában; határozottabb erőfeszítéseket sürget a tagállamok közötti szükségtelen párhuzamosságok elkerülése érdekében, mégpedig a szakosodáson, a meglévő képességek összevonásán és megosztásán, valamint új képességek közös fejlesztésén keresztül; méltatja az Európa Védelmi Ügynökséget az általa eddig végzett kiváló munkáért, és felszólítja az EU tagállamait, hogy fordítsák teljes mértékben hasznukra az Európai Védelmi Ügynökségben rejlő lehetőségeket;

42. hangsúlyozza, hogy a fegyveres erők, a határőrizet és a kritikus fontosságú infrastruktúrák védelme, valamint a katasztrófavédelem műveleteihez szükséges képességekkel kapcsolatos igények technológiai szempontból gyakran nagyon hasonlóak vagy akár teljes mértékben meg is egyeznek; hangsúlyozza, hogy ez új lehetőségeket kínál a szinergiák kihasználására, valamint a fegyveres erők és a biztonsági erők közötti együttműködési képesség javítására;
43. határozottan sürgeti, hogy az Európai Unió és a tagállamai azokra a közös képességekre összpontosítsák erőfeszítéseiket, amelyek védelmi és biztonsági célokra egyaránt felhasználhatók; ezzel összefüggésben úgy véli, hogy a műholdas hírszerzés, a megfigyelő és figyelmeztető berendezések, a légénység nélküli légi járművek, helikopterek és távközlési berendezések, valamint a légi és tengeri szállítás döntő jelentőséggel bírnak; közös műszaki szabványt sürget a védett távközlés számára és eszközöket a létfontosságú infrastruktúra védelmére;
44. üdvözli az Európai Védelmi Ügynökség Irányítóbizottságának 2008. november 10-i határozatát egy európai légi szállítási flotta létrehozásáról; tudomásul veszi továbbá az e kezdeményezésben való részvételtől szóló szándéknyilatkozatot, amelyet tizenkét tagállam védelmi minisztere írt alá;
45. szükségesnek véli a Galileo és a GMES biztonsági és védelmi célokra való felhasználásának engedélyezését;
46. támogatja a nemzeti haderők közötti együttműködés dinamikus, az egyre szorosabb szinkronizálás irányába mutató továbbfejlesztését; javasolja, hogy ezt a folyamatot és a haderőket nevezzék el SAFE-nek (Synchronized Armed Forces Europe – európai szinkronizált fegyveres erők);
47. úgy véli, hogy a SAFE kellő mozgásteret biztosít a semleges, a katonai szövetségekben részt vevő és a már ma is szorosan együttműködő tagállamok számára csakúgy, mint az ettől egyelőre vonakodó tagállamok számára; a SAFE szervezetére egy választáson alapuló modellt javasol, amely az erőteljesebb önkéntes szinkronizáláson alapul;
48. a SAFE keretében támogatja egy európai katonai szabályzat bevezetését, amely a képzési normákat, a bevetési elveket és a műveleti fellépés szabadságát, a jogokkal és köteleességekkel kapcsolatos kérdéseket, valamint a felszerelés minőségi színvonalát, az orvosi ellátást, valamint haláleset, sérülés és szolgálatra való alkalmatlanság esetén a szociális biztosítást szabályozza;
49. a SAFE tekintetében támogatja az európai szintű munkamegosztás elvét a katonai képességekben;
50. a védelmi kiadások hatékonysága fokozásának előfeltételeként támogatja a szorosabb európai együttműködést a kiképzés, a karbantartás és a logisztika területén;

Új struktúrák szükségessége

51. véleménye szerint az Európai Unió kül- és biztonságpolitikai téren végrehajtandó önálló fellépésre való képességét elemzési, tervezési, vezetési és irányítási, valamint

hírszerzési képességeinek célorientált fokozása révén kell javítani; ebben az összefüggésben üdvözli az Európai Tanács határozatát, amelynek értelmében egy integrált polgári és katonai stratégiai tervezési struktúra létrehozásán dolgozik az EBVP műveletei és missziói számára;

52. hasonlóképpen üdvözli az Európai Tanács azon döntését is, hogy egy informális EU–NATO magas szintű munkacsoportot hoz létre, amelynek feladata a két szervezet közötti együttműködés pragmatikus erősítése;
53. kéri egy önálló és állandó uniós operatív főhadiszállás létrehozását, amely képes stratégiai tervezést végezni és EBVP-műveleteket és -missziókat végrehajtani;
54. támogatja a Védelmi Miniszterek Tanácsa felállításának gondolatát a különböző nemzeti védelmi politikák közötti nagyobb összhang megteremtése érdekében, ily módon megerősítve az egyes országok nemzeti hozzájárulását az európai biztonsági és védelmi politikához; hangsúlyozza az EBVP-missziók és műveletek teljes körű parlamenti ellenőrzésének célkitűzését, amelyben az Európai Parlamentnek is részt kell vennie;
55. határozottan támogatja a védelmi és biztonsági termékek európai piacának megerősítését a Bizottság közbeszerzésekre és Közösségen belüli transzferekre vonatkozó jogalkotási javaslatainak elfogadása révén, és további kezdeményezéseket javasol e cél elérése érdekében, különösen az ellátásbiztonság és az információbiztonság területén;
56. üdvözli ebben az összefüggésben a katonai technológia és felszerelések kivitelének ellenőrzésére vonatkozó közös szabályok meghatározásáról szóló, 2008. december 8-i, 2008/944/KKBP számú tanácsi közös álláspontot¹, amely jogilag kötelező eszközzé alakítja át a fegyverexportra vonatkozó magatartási kódexet; üdvözli továbbá, hogy az egyes tagállamok továbbra is szabadon dönthetnek szigorúbb intézkedések elfogadásáról;
57. emlékeztet rá, hogy a közös fegyverrendszereket egy erős európai védelmi iparnak kell biztosítania, amely képes lesz megfelelni az európai katonai erő jelenlegi és jövőbeli igényeinek, és képessé teszi Európát arra, hogy önellátóvá és függetlenné váljon;
58. kéri a biztonsági kutatások közösségi támogatásának növelését, valamint közös kutatási programok létrehozását a Bizottság és az Európai Védelmi Ügynökség (EDA) részvételével;

Új szellemiség szükségessége

59. különösen fontosnak tartja az Európai Biztonsági és Védelmi Főiskola megerősítését és olyan állandó struktúrává történő átalakítását, amely tovább erősíti egy sajátosan európai biztonsági kultúra kialakulását; sürgeti az Európai Bizottságot, hogy 2009 után is folytassa a képzési tevékenységek uniós szintű finanszírozását a polgári válságkezelés

---

¹ HL L 335., 2008.12.13., 99. o.

terén;

60. további kezdeményezéseket sürget a közös kiképzés és a közös normák tekintetében a polgári és katonai műveletekben bevetendő és együttműködő személyi állomány számára, fokozottabb kapcsolattartást sürget a fegyveres erők és a tagállamok személyi állománya között, sürgeti a válságokhoz kapcsolódó képzés koordinálását, az európai fegyveres erők közötti csereprogramokat és a hadseregek más tagállamok polgári számára történő megnyitását;
61. határozottan támogatja az olyan sikeres európai programokat, mint például a Eurofighter, amely vadászrepülőgép öt európai légierő gerincét képezi majd az elkövetkező évtizedekben; úgy véli ezért, hogy az EU tagállamainak bátorítaniuk és támogatniuk kell az ilyen kezdeményezéseket;

o

o o

62. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek, az ENSZ, a NATO és az EBESZ főtitkárának és az Európa Tanácsnak.

KISEBBSÉGI VÉLEMÉNY

az eljárási szabályzat 48. cikkének (3) bekezdése alapján
GUE/NGL képviselőcsoport

A jelentés nem tartalmazza a béke igényét, helyette az EU militarizálásának előkészítésére összpontosít. Elítéljük, hogy a jelentés az alábbiak mellett foglal állást:

- hogy az EU szerte a világban katonai eszközökkel védelmezze érdekeit, például az energiaellátás biztosítását;
- hogy szándékosan megtörjék azt a politikai tabut, amely szerint nem beszélnek „európai biztonsági érdekről”;
- az EU további militarizálása, például 60 ezer fős katonai erő állandó rendelkezésre állása;
- egy európai védelmi és biztonsági piac létrehozása;
- a biztonsági kutatások közösségi finanszírozásának növelése;
- a polgári és katonai eszközök és képességek használatának ötvözése;
- a Galileo és GMES rendszerek biztonsági és védelmi célokra történő felhasználása;
- az EU világűrbe telepített eszközeinek védelme, vagyis a világűr militarizálása;
- Oroszország bírálata a kaukázusi háborúban tett válaszlépésekért annak említése nélkül, hogy a háborút Grúzia indította;
- Oroszország bírálata Dél-Oszétia és Abházia elismeréséért annak említése nélkül, hogy Koszovó számos európai állam általi elismerése szintén a nemzetközi joggal ellentétes volt;

Kérjük az alábbiakat:

- polgári EU;
- a világűr militarizálásának elutasítása;
- egy uniós leszerelési ügynökség létrehozása;
- a katonai kiadások polgári célokra való felhasználása.

Aláírók:

Pflüger, Tobias
Meyer Pleite, Willy
Meijer, Erik
Flasarová, Věra
Triantaphylides, Kyriacos
Adamou, Adamos
Guerreiro, Pedro

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	21.1.2009
A zárószavazás eredménye	+: 57 -: 11 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Elmar Brok, Colm Burke, Marco Cappato, Philip Claeys, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Michael Gahler, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Joost Lagendijk, Vytautas Landsbergis, Johannes Lebech, Willy Meyer Pleite, Francisco José Millán Mon, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Baroness Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Mirosław Mariusz Piotrowski, Hubert Pirker, Bernd Posselt, Raúl Romeva i Rueda, Libor Rouček, Christian Røvsing, Flaviu Călin Rus, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Marek Siwiec, István Szent-Iványi, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Andrzej Wielowieyski, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Milan Horáček, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Yiannakis Matsis, Erik Meijer, Nickolay Mladenov, Doris Pack, Athanasios Pafilis, Adrian Severin, Jean Spautz, Csaba Sándor Tabajdi, Karl von Wogau
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (178. cikk (2) bekezdés)	Călin Cătălin Chiriță, Věra Flasarová, Pierre Pribetich